WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

8 november 1956
Nr 318
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

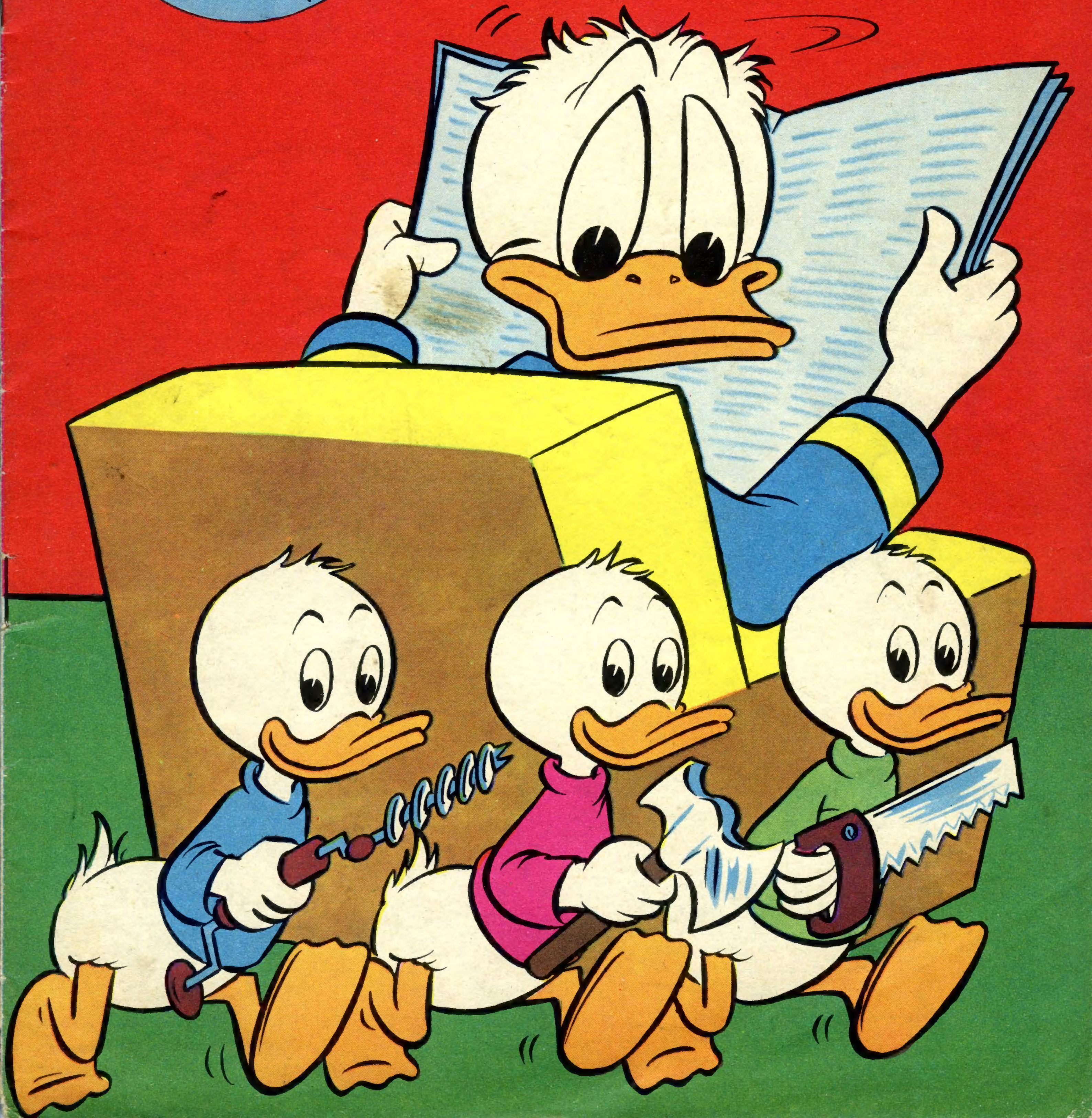

RAADSELTJES

Deze raadseltjes zijn van Van Reusel Nicole en Huybrechts Walter.

1. Een trein legt de weg Parijs-Brussel af in 80 minuten. Een anderen trein doet over dezelfde afstand 1 uur en 20 minuten. Vanwaar dat verschil ? - 2. Wat heeft de grootste overeenkomt met de helft van een blad papier ?

ANTWOORDEN

1) 80 minuten = 1 uur 20 minuten. - 2) De andere helft.

MICKEY AVIA CLUB

Lidmaatschap van de MICKEY-AVIA-Club is **kosteloos.** Zend naam, voornaam, juiste adres en leeftijd in, en je ontvangt onmiddellijk de lidmaatschapskaart.

« Mickey Magazine » levert zijn leden-modelbouwers ook bouwdozen van modellen, die in de gewone handel niet verkrijgbaar zijn.

Lees hieromtrent verder op de pagina « Zigzags » onder de titel « ONZE BOUWDOZEN ».

Men kan het album ook bestellen door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. « Mickey-Magazine », Hopstraat 47, Brussel.

JONGENS EN MEISJES
ZOEKEN
KORRESPONDENTEN

DAMMEKENS Henri, Jan Brochovenstraat 6, Deurne-C. (België), wenst briefwisselend in kontakt te komen met een jongen in Frankrijk of Engeland. Leeftijd : 13-17 jaar.

STEVENHEYDENS Mia, Bisschopstraat 55, Antwerpen (België), zoekt een vriendinnetje in binnen- of buitenland (12-13 jaar) om met haar gezellige schrijf-onderonsje te houden.

SORENSEN Freddy, Antwerpse Stw. 247, Lier (België), is 13 jaar en wil korresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby : boeken, sport, verzamelen.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO ! hallo ! mijn beste jongens en meisjes, uit jullie brieven lees ik af en toe hoe jullie belangstelling opbrengen voor de vooruitgang en de techniek. Wij leven immers in de atoomtijd en er wordt bij karrevrachten geschreven over artificiële satellieten en Marsreizen. En om onze lezers een smaakje te geven van zo'n Marsreis hebben wij « De Veroveraars van de Rode Planeet » als vervolgverhaal opgenomen.

« Maar, Mickey, is er op onze eigen Aarde dan geen onbekend plaatsje meer ? » vraagt me deze week een trouwe Ridder, die het meer van onderzoeksreizen aan de pool of in de oerwouden moet hebben. Dat is een zeer goede vraag, want het is een feit, dat al te veel buiten onze wereld naar wetenschappelijk arbeidsvelden wordt gezocht, ofschoon wij daar geen bezwaar tegen hebben, want het is goed de dingen van het onmetelijke heelal te kennen.

Op onze planeet — onze Moeder Aarde, zoals de poëten het zouden zeggen — is inderdaad nog ontzettend veel land, waar nooit een blanke is gekomen. Moesten al de nietverkende gebieden op de wereldbol in het wit voorkomen, of beter : wegvallen, onze Moeder Aarde zou aardig wat gelijken op een kaas met gaatjes.

Het Amazonegebied in Zuid-Amerika met zijn oerwouden is nog zo weinig gekend. Daar liggen uitgestrekte landstroken, groter dan vele Europese landen, waar wij precies zo weinig van weten als van de planeet Mars. De Amazone Rivier is weliswaar over haar gehele lengte op- en afgevaren en ook de meeste van haar bijrivieren zijn door expedities verkend geweest. Maar het binnenland tussen die wateren blijft onbekend. En herinner je : vele rivierarmen van de Amazone zijn langer dan de majestatische Rijn en de blauwbezongen Donau. Daar ligt het grootste deel van het onbekende der Aarde.

Ten zuiden van de Amazone ligt immers de Braziliaanse provincie Mato Grosso, waarvan de helft niet geëxploreerd is. De Mato Grosso is eventjes dertig maal groter dan België of Nederland. Terecht noemt men deze provincie « het onbekende hart van Zuid-Amerika ». Maar ook Nieuw Guinea moet nog grotendeels onderzocht worden. Zeker, de goudhonger heeft vele avonturiers diep in het eiland gelokt, maar de enkelen die terugkeerden wisten er praktisch niets over te vertellen, omdat ze zich langsheen de rivieren ophielden.

Ook Australië en Azië hebben nog vele onbekende gebieden. En Siberië dan ! Pas in de jongste jaren heeft men expedities uitgezonden om het zogenaamde « land van ijle koude » grondiger te onderzoeken. Het Canadese Noorden, stukken van Alaska en Groenland, streken aan de zuidspits van Amerika... er ligt nog zoveel onbekends overal. Het zogenaamde de zesde kontinent aan de Zuidpool is een vasteland met een oppervlakte van 12 tot 14 miljoen vierkante kilometer (dus groter dan Europa !) heeft wel het bezoek gehad van Cook (1774), Roos (1842), de Gerlache (1898), Drygolski (1902), Scott (1903), Shackleton (1905), Amundsen (1912), Byrd (1930) en zovele andere poolvaarders, maar er is nog zo bitter weinig over bekend.

Maar ja, het gaat gemakkelijker de maan en andere planeten te bestralen met ingewikkelde machines, en raketten en satelieten te bouwen, dan stap voor stap, zoals Stanley in zijn tijd, het Oerwoud met zijn hinderlagen en zijn koorts of het poolland met zijn eeuwige vriezeman te verkennen. Eerlijk gezegd, ikzelf voel er momenteel weinig voor.

Mickey

Ruilhoek ★ Ruilhoek ★ Ruilhoek

STOCKMAN Jan, Molenstraat 130, Eeklo (België), verlangt zijn kollektie postzegels aan te vullen en geeft zijn dubbels in ruil.

BERNAERTS Raymond, Stanleystraat 39, Antwerpen (België), geeft 160 K.-punten in ruil voor H.-punten.

VANGAMPELAERE M., Distelstraat 2A, Gent (België), geeft het boek « Vlaggen en Postzegels » in ruil voor 30 H.-punten.

SORENSEN Freddy, Antwerpse Stw. 247, Lier (België), ruilt K.-, R.-, H.-, A.-punten en postzegels voor Veen-punten.

DERAES Willy, Grimbergse Steenweg 33, Vilvoorde (België), heeft vele boekjes en prentjes te ruilen voor Anc.-, H.- of Ar.-punten.

NAESSENS Jean, Schroeiweg 13, Hoboken (België), wenst met buitenlandse jongens postzegels te ruilen.

DELFORTRIE Monique, Hof ter Bekestraat 19, Antwerpen (België), wacht post in van alle buitenlandse meisjes om over ditjes en datjes te praten en ook met het doel vreemde postzegels te ontvangen. Leeftijd : 13 jaar.

GAUTHIER Louis, Arendonckstraat 40, Mechelen (België), zou graag met jongens in België of het buiteland korresponderen. Leeftijd : 10-15 jaar.

Voor de leden

Insigne : 15 frank.
Wimpel : 20 frank.
Postpapier :

Gewoon kaft : 7,50 fr.
Luxe-doos : 25 fr.

Storten op de postrekening 7539.34, « Mickey-Magazine », Brussel.

Mickey's Club

Jongens en meisjes, leden van Mickey's Club, die in hun stad of gemeente een plaatselijke afdeling van onze Club zouden willen oprichten, kunnen bij het Centraal Bestuur van Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel, de leiderskaart aanvragen, onder voorwaarde, dat zij minstens tien jaar oud zijn.

De leiderskaart wordt kosteloos aan de oprichter van een afdeling verstrekt. De leider of leidster richt de afdeling in na overleg met de andere leden.

MICKEY CLUB
LIDMAATSCHAPSKAART
Naam : ELLSWORTH Mal. Spr.
Adres : Notelaarstraat 25, VIJVERBOS/Bt.
Handtekening
Plak hier je foto
N° 00053

Hierboven een verkleinde afbeelding van de voorzijde van de lidmaatschapskaart.

WEDSTRIJD voor de CLUBAFDELINGEN

Wij herinneren er de clubleiders en clubleidsters aan, dat zij opnieuw bewijzen kunnen leveren van hun propaganda-ijver voor hun kraal. Hoe ? Door met hun leden deel te nemen aan de wedstrijd « Clubblaadjes ». Deze wedstrijd kende met Pasen een reusachtig sukses. Thans gaat het om de inlevering van een « Clubblad voor Kerstmis ».

Er zijn aan deze wedstrijd weer interessante prijzen verbonden, bedoeld als aanmoediging voor de clubjes die regelmatig een afdelingsblaadje in elkaar steken.

In een volgend nummer spreken we uitvoeriger over deze wedstrijd. Het prettige ervan is, dat alle leden van een afdeling er aan deelnemen, door hun medewerking te verlenen aan het maken van het Clubblad.

In afwachting kan er reeds aardig gepland worden !

APESTREKEN

KORTE INHOUD

Mickey's neefjes hebben een aap geadopteerd. In de beginne ziet het diertje er wel leuk uit. Zo bedelt het Minnie een centje af...

VOLGENDE DONDERDAG : **ÉÉN AAP IS GEEN AAP!**

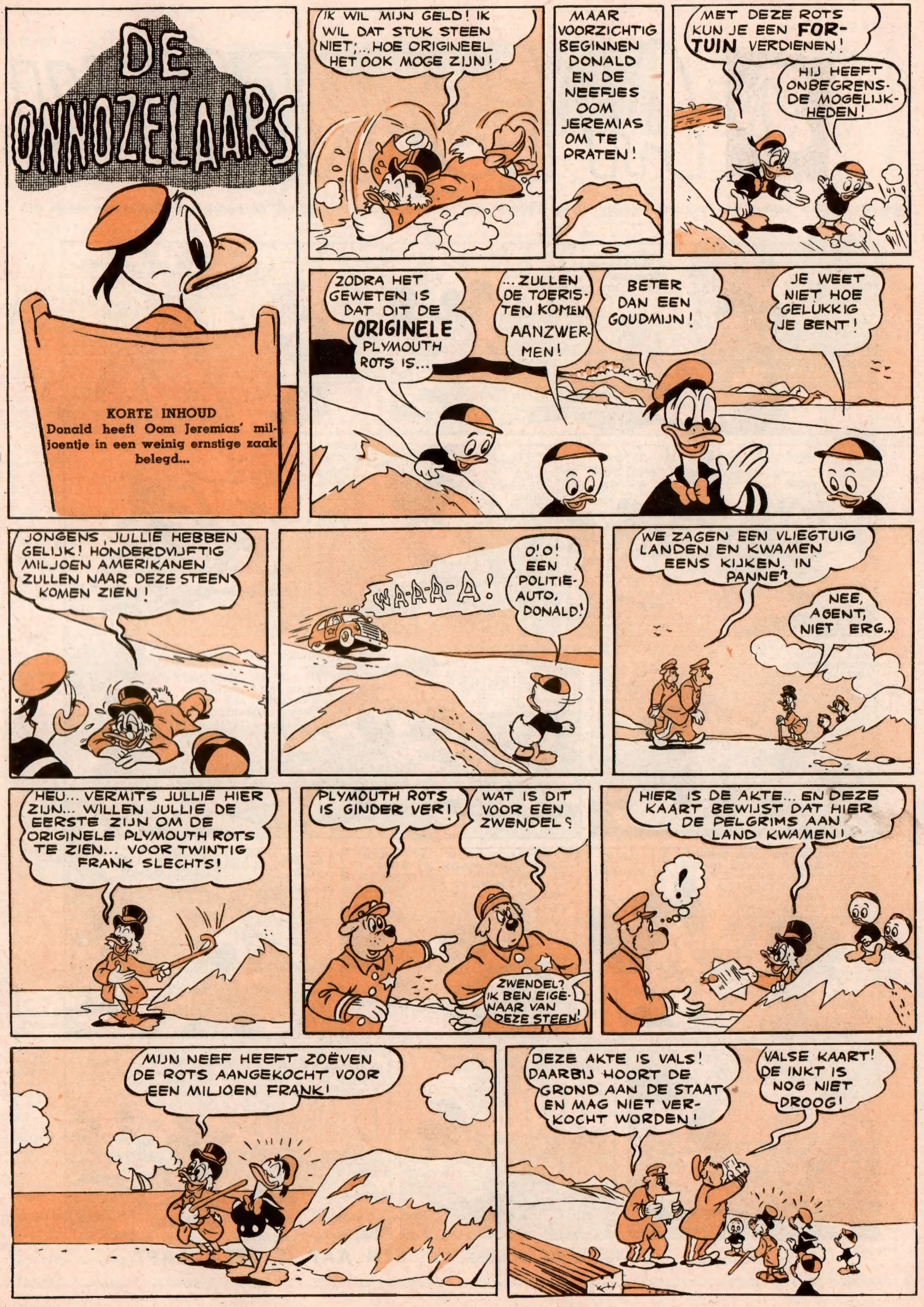

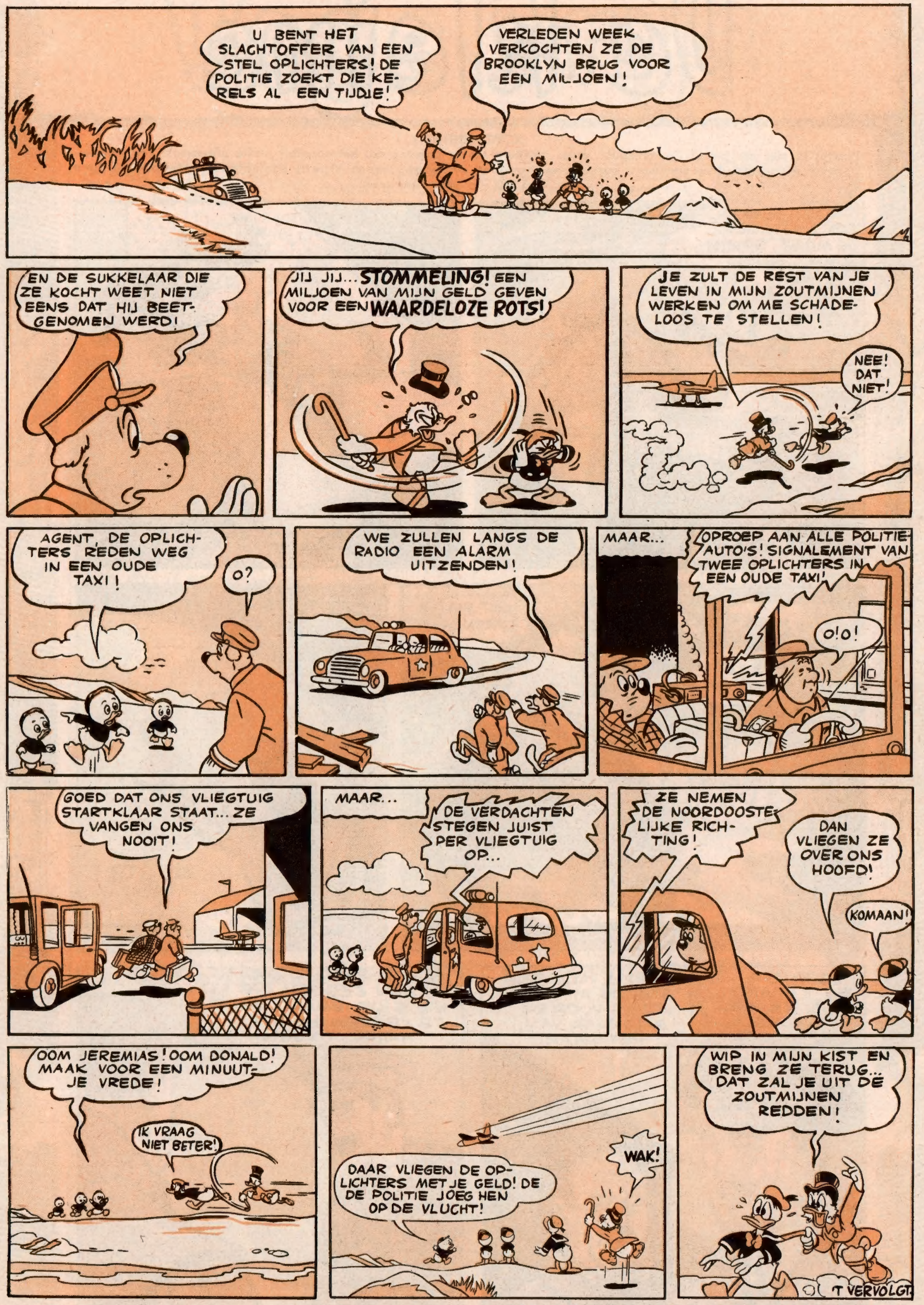

VOLGENDE WEEK: EEN ZWARE SLAG VOOR JEREMIAS!

De kleine Vogelvrije

KORTE INHOUD

Pablito is met het paard Conquistador gaan vluchten om te beletten dat het onrechtvaardig afgemaakt zou worden. Conquistador werd door zigeuners gestolen en kwam in een stierengevecht terecht. Pablito springt op Conquistador's rug juist als de stier chargeert...

VOLGENDE WEEK: **DE RECHTVAARDIGHEID VAN DE GENERAAL**

MERKWAARDIGE SNELPORTRETTEN

TYCHO BRAHE *de astronoom met de gouden neus*

DE geboorte van de oudste zoon van Otto Brahe, goeverneur van het kasteel van Helsingborg, gaf aanleiding tot een familietwist, die echter op zeer kernachtige manier werd beslecht. Otto Brahe had een broer, Jörgen, die schatrijk was, maar kinderloos. Vermits nu Jörgen erg veel van kinderen hield, had Otto, die zijn broer wilde troosten, hem beloofd, dat hij hem zijn eerstgeboren zoon zou afstaan bij zijn geboorte, op voorwaarde, dat het kind een verzorgde opvoeding zou ontvangen.**

Toen nu op 14 december 1546 te Knudstrup, in het Deense Skaane, de verwachte zoon ter wereld kwam en de lieve, voor ons eigenaardige naam Tycho ontving, betreurde Vader Otto zich blijkbaar zijn belofte, want hij stelde het afstaan van zijn spruit telkens uit. Jörgen, als goede broer, nam aan, dat Otto zijn gegeven woord opat, maar toen Otto voor de tweede maal vader werd, oordeelde Jörgen, dat hij nu wel recht had op het hem beloofde kind. Hij bedacht een plan en liet de kleine Tycho op een donkere nacht uit zijn ouderlijke woning ontvoeren, natuurlijk met de beste bedoelingen.

De Brahes waren een oudadellijke familie. Toen Tycho dertien jaar oud was, zond Oom Jörgen hem naar de Universiteit van Kopenhagen. Daar zou het neefje, voorspelde Oom, de vorming van een staatsman ontvangen. Zo dacht Oom, ja, maar Tycho zelf dacht anders. Waarom? Wel, niet lang na zijn aankomst te Kopenhagen, precies de 21 augustus 1560, was Tycho getuige van een gedeeltelijke zonsverduistering. Het verschijnsel had een grote indruk op hem gemaakt en wel zo, dat hij besloot zich op de sterrenkunde toe te leggen. Jamaar, daar was Oom Jörgen zo maar niet warm voor te krijgen. Wat hij deed? Hij stuurde Tycho naar Leipzig. En zo maar niet alleen. Hij gaf de knaap een goeverneur mee, een genaamde Vedel, die erover te waken zou hebben, dat het verdwaalde schaapje zijn hang naar sterrenkunde vaarwel zegde en tot meer aardse bevliegingen kwam, namelijk tot de staatskunde.

Wij zouden nu denken, dat Tycho zich gewillig van zijn stokpaardje liet kippen. Mis. De knaap had ook een willetje en hij ging rustig verder met naar de dingen van het heelal, voornamelijk de sterren, te kijken.

Toen Oom Jörgen in 1565 overleed, zag Tycho de kans om op eigen vleugels te vliegen. Hij ging bij Caspar Peucer, een beroemde Wittenbergse astronoom uit die tijd, studeren. Een jaar later ontmoeten we de reislustige student aan de Universiteit van Rostock. Hier verwierf hij spoedig bekendheid, zij het dan op een minder eervolle manier.

In die tijd werd de sterrenkunde nog beschouwd als de wetenschap van het voorspellen en het trekken van horoskopen. Dat jaar had er een maansverduistering plaats en de jonge Tycho maakte bekend, dat het natuurfenomeen de voorspelling van de dood van de Sultan van Turkije inhield. En kijk, men vernam inderdaad de dood van deze Oosterse vorst. Tycho maakte er gebruik van om met zijn astronomische bekwaamheid zo een beetje te snoeven. Maar later kwam het uit, dat de sultan reeds een tijdje vóór de verduistering gestorven was, zodat Tycho de gebroken potten betaalde.

Net als de man die hem opvoeding had geschonken, was Tycho opvliegend van aard. Zo werd hij in een twist gewikkeld met een andere Deense edelman. Het ging erom te weten wie van beiden de wiskunde het best kende. En vermits niemand daarin rechter wilde zijn, zou alleen het duel — de kwaal uit die tijd — het kunnen uitmaken. Dit tweegevecht had een noodlottige afloop voor Tycho. Zijn tegenstrever hieuw hem met de degen de punt van de neus af. Brahe vond het wel erg, maar hij bedacht een lapmiddel : hij sneed een neusdeel van goud en zilver en... van toen af kende men hem als « de man met de goudzilveren neuspunt ».

In 1574 begint pas de werkelijke carrière van Tycho Brahe; hij doceerde toen aan de Universiteit van Kopenhagen. Maar al heel spoedig vond deze wispelturige aristokraat, dat men hem er niet genoegzaam naar waarde schatte. Daarom verliet hij zijn vaderland en vestigde zich te Bazel. Maar Koning Frederik II van Denemarken, die wist dat zijn sterrenkijkende onderdaan reeds vermaardheid verworven had, wilde hem in de Deense schaapstal terug. Wat deed hij daartoe? Hij schonk aan Brahe het eiland Hveen in de Sont en kende hem een hoog jaargeld toe voor de bouw en het onderhoud van een observatorium.

Tycho zag de zaken in het groot : hij bouwde zelfs twee sterrenwachten, namelijk die van Uraniborg en Stjerneborg, dit laatste een onderaardse nog wel. En nu zou Brahe zich voorgoed wijden aan het werk dat hem onsterfelijk zou maken : een sterrenkatalogus, die voor een meesterwerk van nauwkeurigheid doorgaat. Uraniborg werd meteen het Mekka van de astronomie. Geleerden en studenten uit alle uithoeken van de wereld kwamen er samen om waarnemingen uit te wisselen en hulp en raad te vragen.

Het zou Tycho Brahe naar wens gegaan zijn als Frederik II niet gestorven was. In 1596 werd zijn opvolger Christiaan IV meerderjarig en de nieuwe Deense koning, die geen speciale verering voor de astrologen had, schafte doodgewoon de staatstoelagen af. We vermoeden hoe Tycho met zijn moeilijk karakter daarop reageerde : hij verwenste Denemarken en zijn dwaze koning en trok naar Rostock, waar hij zijn eerste triomf gekend had. Vandaar reisde hij naar Praag. In 1599 nam hij de uitnodiging van keizer Rudolf II aan om op het kasteel Benatky een observatorium op te richten. Het zou mooier en groter dan Uraniborg worden en de keizer keek niet op een centje.

Dat was natuurlijk water op de molen van de eergierige Tycho, maar zijn vreugde zou van korte duur wezen. Een kortstondige ziekte maaide hem op 24 oktober 1601 te Praag weg.

Tycho's laatste daad was zeer belangrijk voor de wetenschap : de zo eigenzinnige meester had een opvolger aangeduid, aan wie hij de vrucht van zijn levenswerk toevertrouwd had. Het was een jong Duits matematikus met name Johann Kepler. De toekomst heeft uitgewezen, dat Brahe werkelijk geen waardiger man had kunnen kiezen om als systematisch observator en vindingrijke bouwer van instrumenten zijn werk voor de wetenschap te doen voortleven.

Jan WALTERZ.

DAT ONTBRAK ERAAN !

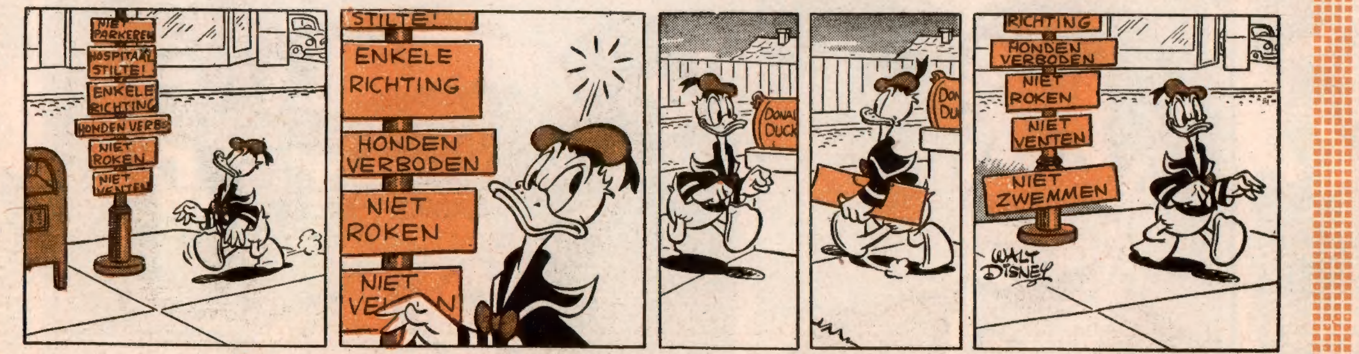

Zwarte DONDERDAG

KORTE INHOUD

Donderdag, de kleine wildeman, heeft malle streken uitgehaald. Dit keer loopt de maat over en hij moet, samen met zijn pleegvader Mickey, aan het gerecht rekenschap geven van zijn daden...

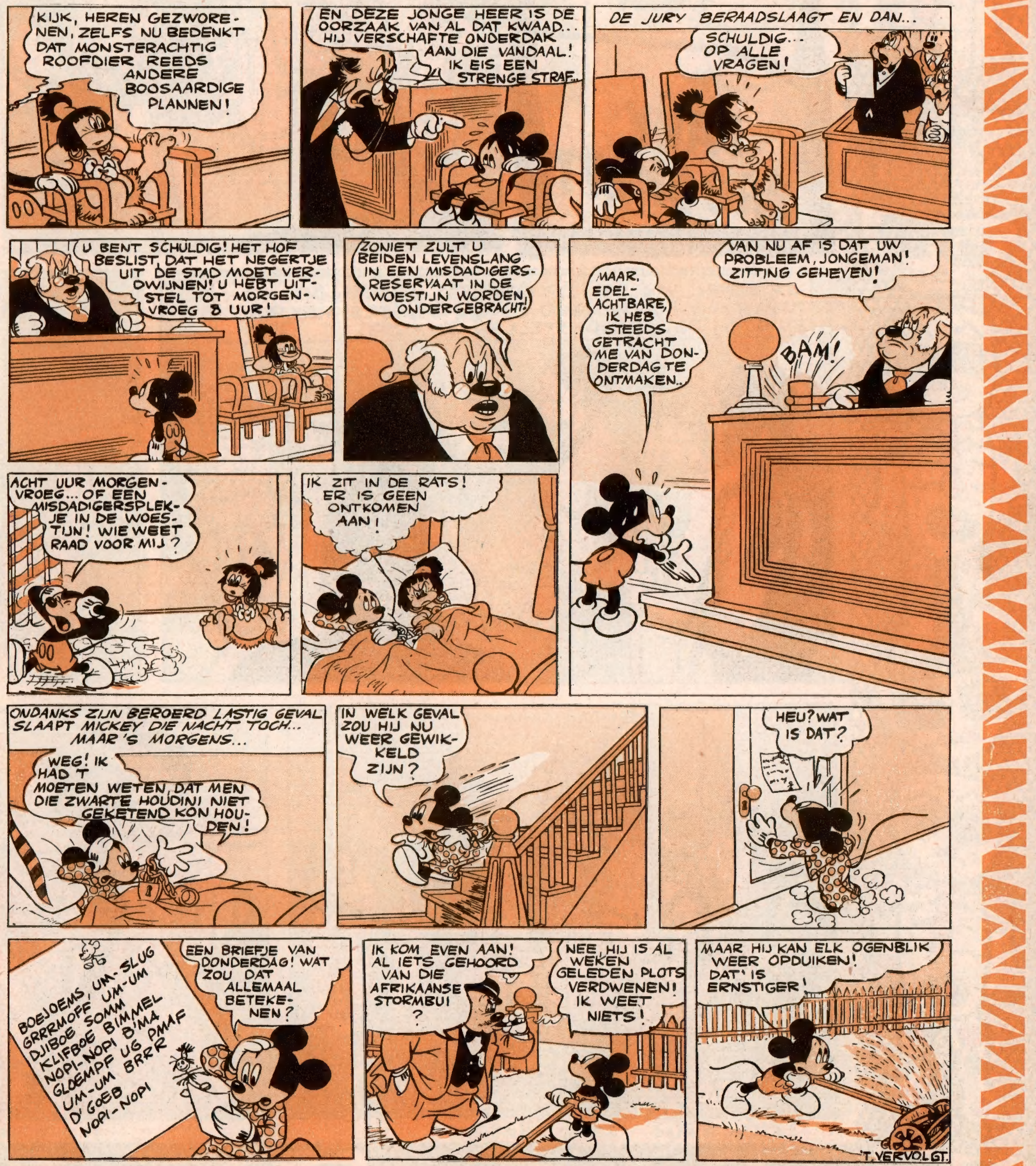

VOLGENDE WEEK: **DINGO WORDT KWAAD!**

VOLGENDE WEEK: **FORT HOPE!**

WERELDREKORDS bij de Dieren

IK wil er veel op verwedden, dat de meesten onder jullie sportief aangelegd zijn en met aandacht de sportpagina van vaders krant opslaan, vooral nu de Olympische Spelen te Melbourne in het verschiet liggen.

Hebben jullie het ook gelezen van de Amerikaanse hazewind Sime? Die meneer staat snel op voet. Hij heeft enkele tijd geleden de officiële 220 yards — dat is, zoals jullie weten, precies 201,16 m — in juist 20" gelopen. Een kleurling, die

nooit over musketiers of sabelmannetjes heeft geschreven maar niettemin Dumas heet, heeft het klaargespeeld met een sprong van 2,14 m over de lat te gaan. En dan die Engelsman Gordon Pirie, een kerel met een paar longen als blaasbalgen, die maar 13' 36" en een schamele 8/10 nodig heeft om 5.000 m af te malen. Pet af voor die supermensen, zou Donald zeggen.

Pet af? Och! ja, waarom niet! Maar toch... Een wereldrekord, het summum van atletisch kunnen, is een verkeerd begrip van wat er in de wereld omgaat. Wereldrekord is onjuist, het zou moeten wezen : **menselijk** wereldrekord. En ik verklaar me :

Jullie hebben gehoord van Jesse Owens. Die Amerikaanse kleurling won driemaal goud op de Olympische Spelen van 1936 : drie wereldtitels, waaronder die van de 200 m vlak. Knap, zeldzaam knap, niet? En toch weten we, dat een gazelle 110 m en een plompe, onhandige struisvogel 130 m voorsprong op Jesse zou halen in een kamp over 200 m vlak. Dat wil zeggen, dat de struis bijna drie maal zo snel loopt als de snelste man ter wereld!

Er zijn sportlui die een speciale devotie hebben tot de Marathonlopers. Dat mag. Die kerels schrikken niet voor een ren van 42 km. Ze leggen die afstand netjes af in — laten we zeggen — twee en een half uurtje. Probeer maar eens als je er lust toe voelt. Uithoudingsvermogen en wilskracht eerst, zeggen ze, en dan pas benen. Gewis. En we juichen hen toe. Ze verdienen het! Maar... wat is dat vergeleken bij de prestatie van een paard, of van een kameel als rij- of lastdier? Het paard legt, in draf voor een wagentje, 45 km per uur af; in galop (bereden) 65 tot 70 km per uur. Nee, dan maar oprecht : **menselijk** wereldrekord, vinden jullie ook niet?

Nu moeten we even achteruit. 1942. Polsstokspringen. Een sprongetje van 4,77 m. De toentertijd feniks in dat vak? De Amerikaan Cornelius Warmerdam. Wat daartoe nodig was? Jarenlange training, dag voor dag nog wel, een volkomen beheersing van de springtechniek, een zekere dosis moed, uithoudingsvermogen en... zware offers! En wij juichen alweer. En dan komt de eerste de beste jaguar voorbij en toont je hoe hij het in de brousse doet, zonder polsstok, maar toch 5 m en meer hoog. Een ander heerschap, de leeuw, kan over een 3 m hoge afsluiting springen met... een geroofd kalf in de muil! Dat hebben jagers eens gezien en opgetekend. Het paard doet netjes 2,40 m, een kangoeroe 2,70 m, natuurlijk altijd op eigen kracht, niet met behulp van een stok.

Het verschil met de menselijke prestaties is hier misschien niet buiten verhouding, of althans niet zo biezonder, maar... we mogen het diertje niet vergeten, dat vlo heet. Alle verhoudingen op het oog gehouden — grootte, gewicht, etc. — springt de vlo het hoogst : 200 maal zijn eigen lengte! En zou je nu denken, dat zo'n vlo een buitengewone kracht bezit? Toch is het zo : dit parasietje trekt 200 tot 300 g achter zich aan. Wat dat in verhouding tot grootte en gewicht betekent? Dat een olifant drie huizen van vier verdiepingen elk zou voorttrekken als — nu ja, als hij vlooienbloed in zijn vaten stromen had.

Toch is de vlo geen wereldrekordhouder-naar-grootte-en-gewicht. De oorwurm is hier de baas : die verplaatst liefst 530 maal zijn lichaamsgewicht. Ook de huisvlieg en de hommel zijn sterke insekten; de eerste trekt 170, de tweede 300 maal zijn gewicht. Wat zou een mens (gemiddeld gewicht 70 kg) in verhouding moeten kunnen voortbewegen? Potlood en papier, en uitrekenen!

Een kijkje nu in het sportperk van de bewoners van het natte element. De pinguïn, je weet wel, die meneer in zwarte ceremoniejas. Op vaste grond is hij wel onhandig, lomp, traag. Maar in het water? Een pijl uit een boog haalt het niet van hem! Hij legt 100 m af in 10", dus sneller nog in het water dan de snelste man ter wereld. Maar wij roepen nu eens de zwemmers bij, de crawlspecialisten. Wel, die heren en dames zetten minstens 55 sekonden over de 100 m. En dan durft men onze zwemkampioenen dolfijnen heten! De dolfijn gaat zo snel als de pinguïn, de forel zet amper 3 à 4 sekonden meer.

Nu een ander kantje : kanaalzwemmen. Op foto's hebben jullie al kanaalzwemmers gezien, kerels als bomen, die zich met een laag vet pantseren en gedurende 12, 15, 18, 20 en zelfs één keer met 22 uur het koude water trotseren, dat Engeland van Frankrijk scheidt. Het gaat natuurlijk om het snelst : 12 uur. Maar onze maat « Pierre », jullie weten wel : die tamme zeehond, wel, die zette reeds na vier en een half uurtje « voet » aan wal!

Mensen die het kunnen weten, hebben uitgerekend dat een zwemmer een snelheid van hoogstens 6 km/u. kan ontwikkelen, dan wanneer een zwaardvis, als hij niet aan vinreumatiek lijdt, door het water klieft aan een uursnelheid van 100 km! De tonijn en de rob houden ook van snelzwemmen : de eerste doet een kleine 75 km/u., de andere bereikt tot 48 km/u.

En er is een domein waar de mens totaal als een papkindje evolueert : de lucht. Daar is hij absoluut een grote nul. Alleen met mechanische middelen kan hij er zich voortbewegen. Opmerkenswaardig in dit verband is, dat de spieren van de vogels ongeveer twintig maal sterker zijn

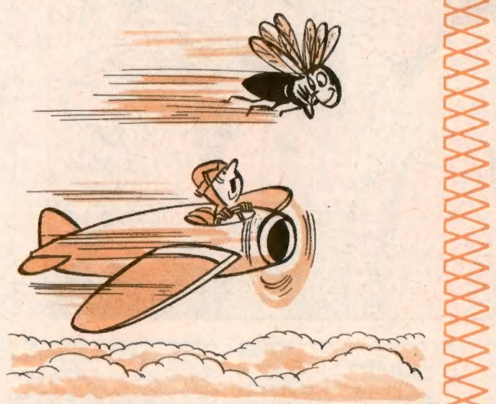

dan die van de mens. Vogels halen een uursnelheid van 100 km en meer en toch moeten zij het afleggen voor sommige gevleugelde insekten. De tropische vlieg — cephenomia, zeggen de natuurkundigen — raast tegen 1.200 km/u. door het luchtruim. Dat is, zoals jullie weten, de snelheid van een straalvliegtuig!

Wat spreken wij dan nog van « wereldrekord »? Neen, 't is al te gek! Weet je wat? We stellen voor na de Olympische Spelen van Melbourne een grote wedstrijd op touw te zetten, waarop we de beste atleten uit de mensen- en dierenwereld zullen uitnodigen.

Na afloop daarvan zullen we graag tot echte « wereldkampioen » kronen : de sprinter, die het tenminste met een neuslengte van een struisvogel haalt over de 200 m; de springer, die — we gunnen hem zelfs zijn polsstok — een vingerspan hoger wipt dan een jaguar; de marathonloper, die gelijke tred kan houden met een paard over die klassieke afstand; de kanaalzwemmer, die zonder een buitenboordmotor aan zijn zwemslipje te bevestigen, « vriend Pierre » achter zich kan laten en de gewichtheffer, die 't in eerlijke strijd van een oorwurm wint.

Vermits we in de lucht slechts papkindjes zijn, laten we onze vrienden de dieren in dat element vrij spel. Akkoord?

De VEROVERAARS VAN DE RODE PLANEET

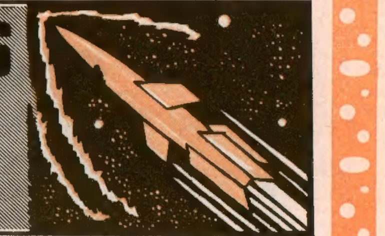

KORTE INHOUD : De expeditie is op Mars gearriveerd. Bij een verkenningstocht stuiten de geleerde plots op geheimzinnige wezens, die Mars bezoeken in driehoekige toestellen en er ijzererts komen laden. Burnett is van oordeel, dat het bewoners van de planeet Venus zijn. Tot kennismaking komt het niet. De bezoekers zijn plotseling opgestegen en naar onbekende regionen vertrokken.

— Aangenomen, dat u raak spreekt, hoe zouden de Venusmensen het bestaan van het ijzer vermoed hebben? vroeg nu Süsswein.

— Ik zei toch, dat Venus slechts in geringe mate ijzererts inhield, dat vrij spoedig opgebruikt was. En vermits de Venutianen wellicht geen vervangmetaal gevonden hebben, is het normaal, dat zij het elders gaan zoeken zijn. Tenzij ze ijzerts tot munt verwerken. Maar of zij een munt gebruiken weten wij niet.

De discussie duurde anderhalf uur. Tenslotte aanvaarde men de stelling van Burnett, in afwachting, dat er een andere verklaring voor het doen van de Venutianen zou komen. En men besloot Mars pas te verlaten aan het einde der provisies, die voor een verblijf van zes maanden op de rode planeet berekend waren. Was de stelling van Burnett juist, dan zouden zij de geheimzinnige marsvaarders nog wel eens ontmoeten bij een nieuwe ijzerertsreis.

In afwachting was het nodig, dat de RX-112 verplaatst werd in de nabijheid van het waterloopje, dat zij tijdens hun verkenningstocht ontdekt hadden. Deze plaats lag ongeveer op een afstand van twee dikke mijl van de plek, waar de geleerden de vermeende Venutianen hadden opgemerkt.

De volgende dagen werden besteed aan het kamoefleren van de raket. Zij werd geheel met menie bestreken, zodat zij zou gelijken op een der vele rosachtige vlekken die hier en daar het magere graskleed langsheen de vliet bedekten. Burnett had het waterloopje de schijnbaar pretentieuze naam « Missouri » gegeven, wat in de Indiaanse taal evenwel modderrivier betekent en dus best bij dat armzalige waterloopje paste.

Tijdens deze werkzaamheden waren Sabatini en Archibald Horsieshoe beste maatjes geworden en dat had voor gevolg, dat de geleerden meer inschikkelijk werden jegens de « verkavelaar van Mars ». Nu dient gezegd, dat de vennoot van Marplecall alle hoop op het bezit van een lapje grond op de rode planeet opgegeven had. Reeds had hij andere plannen gevormd om de failliet van zijn « Maatschappij voor de verkaveling van Mars » te voorkomen. Misschien was hij bij de Chinese geleerde Lei in de leer geweest en had hij van hem onthouden, « dat de schamele sterveling die een schim achternazit en het niet spoedig opgeeft, tenslotte een minachtbare dommerik wordt ».

De rake, droge opmerkingen van Lei vielen trouwens in de smaak van alle leden. Er lag iets aanstekelijks in Lei's beeldrijke taal en verscheidene deden er af en toe hun voordeel mee. Hoogstraet had zich eens bij de Chinees beklaagd over het onmenselijke van de « pilmaaltijden ». Lei had geantwoord : « De maag is een goede kracht, maar een slechte meester. Alleen de geest kan zich nooit overeten. »

Elke avond keken de geleerden door het venster van de raket naar de schitterend verlichte Aarde. Sabatini beweerde, dat het de lichten van Parijs waren, die haar zoveel klaarte schonken. Hoogstraet, die er graag een grapje van maakte, jokte dan, dat Brussel en Amsterdam beter verlicht zijn dan Parijs. Schützli hield niet van dergelijke pochtaal. Telkens wanneer hij de praatjes hoorde, schudde hij misprijzend het hoofd en bromde :

— Heren, hoe kunt u toch zo hartstochtelijk daarover praten, dan wanneer u toch weet, dat het licht van onze planeet haar van de zon komt. Zelfs kinderen weten het.

Overdag trokken telkens verkenningsgroepjes uit. Alle hoekjes van de rode planeet zouden aldus een voor een aan de beurt komen : Tumiamata, het Hinmonsdal, Indua, Kruza en de ondiepe dalen er omheen. Men bracht alles in kaart en vermelde er de plantengroei en de twee, drie waterloopjes op. Wat de bodem betreft, overal scheen hij ijzererts in te houden.

Het leven op Mars werd allengerhand monotoon. Burnett was veruit de ongeduldigste van het gezelschap. Verscheidene malen had hij reeds voorgeslagen de raket andermaal van plaats te veranderen om de verderafgelegen gebieden te onderzoeken. Petersen, Orlanski en Longworth hadden hem echter omgepraat : het moest allemaal zo snel niet gaan.

In de nacht van 15 naar 16 oktober werd Burnett door Silberstein gewekt, die van wacht was bij de teleskoop, welke gestadig op het hemelruim bleef ingesteld. De Amerikaan sprong op, maar nog voor hij de mond opende zei Silberstein rustig :

— Er komt iets op Mars af, Mijnheer Burnett.

— Weet u het zeker?

— Ja. Ik heb het ding drie minuten lang gadegeslagen. Het wordt steeds groter en het is lichtend.

Burnett keek door de teleskoop. Eerst zag hij alleen de donkere hemel, maar Silberstein wees hem een plaats rechts aan : een lichtende stip die scheen nader te komen, tussen de sterren door.

— Ik wed, dat het onze Venutianen zijn! riep Burnett uit.

— Als u er zo over denkt, wed dan niet met mij, want ik denk ook zo, zei Silberstein droogjes.

Burnett bleef bij de teleskoop. Een kwartier later vertelde hij Silberstein, dat hij thans drie witte stippen zag en dat zij een grijze damp achter zich lieten. Ze volgden alle dezelfde richting.

Silberstein zweeg. Hij bracht de hand aan het oor en zei na een tijdje :

— Ja, nu hoor ik ze goed.

Men hoorde inderdaad een licht gebrom in de nachtelijke stilte. Enkele minuten later waren alle raketlogé's uit bed. Het geluid van ratelende motoren werd scherper.

— Ze konden geen beter ogenblik kiezen om ons een bezoek te brengen, merkte Orlanski op. Het is volop nacht, ze zullen ons beslist niet zien. Morgen, bij dageraad, zullen we ze op een afstand kunnen bespieden. Misschien gebeurt het, dat wij kennis met hen maken, wie weet! Zij kunnen ons zeer interessante dingen vertellen.

Even scheen het motorgebrom te stillen, maar een paar minuten later was het er weer, luider nog. De drie toestellen kwamen uit het Oosten, recht op Mars af.

('t Vervolgt)

PLUTO
SPEELT VOOR MARSHOND
ALS PLUTO IN DE FAR-WEST REIST, GEBEUREN ER STEEDS RARE DINGEN...
KIJK! EEN STER VALT UIT DE HEMEL!
OEF!
BLAM!
WAT EEN KRATER!
ER KOMT IETS UITGEKROPEN!
EEN HOND!
GA NIET TE DICHT, PAPA! DAT KREATUUR KOMT UIT DIE METEOORSTEEN!
EEN SCHEPSEL UIT DE RUIMTE!
IK HEB GENOEG TOEKOMSTROMANS GELEZEN OM ER 'T FIJNE VAN TE WETEN!
WAF!
HIJ LIJKT ERG OP EEN MARSBEWONER!
IK DOOD DAT MONSTER!
NEE! DOE, HET NIET
PLONK!
JOEITSJ!
O! NU ZAL HIJ RAZEND WORDEN!
MISSCHIEN BEZIT HIJ 'T MIDDEL OM ONS TE VERNIETIGEN!
HIJ!?
JA! ZO IS HET IN ALLE TOEKOMSTVERHALEN!
ZEG! VAN IN ONS KAMP ZAGEN WE EEN METEOORSTEEN VALLEN!
U WEET ALLES NOG NIET, MENEER!
ER KWAM EEN MARSHOND UIT! HIJ IS DAAR!

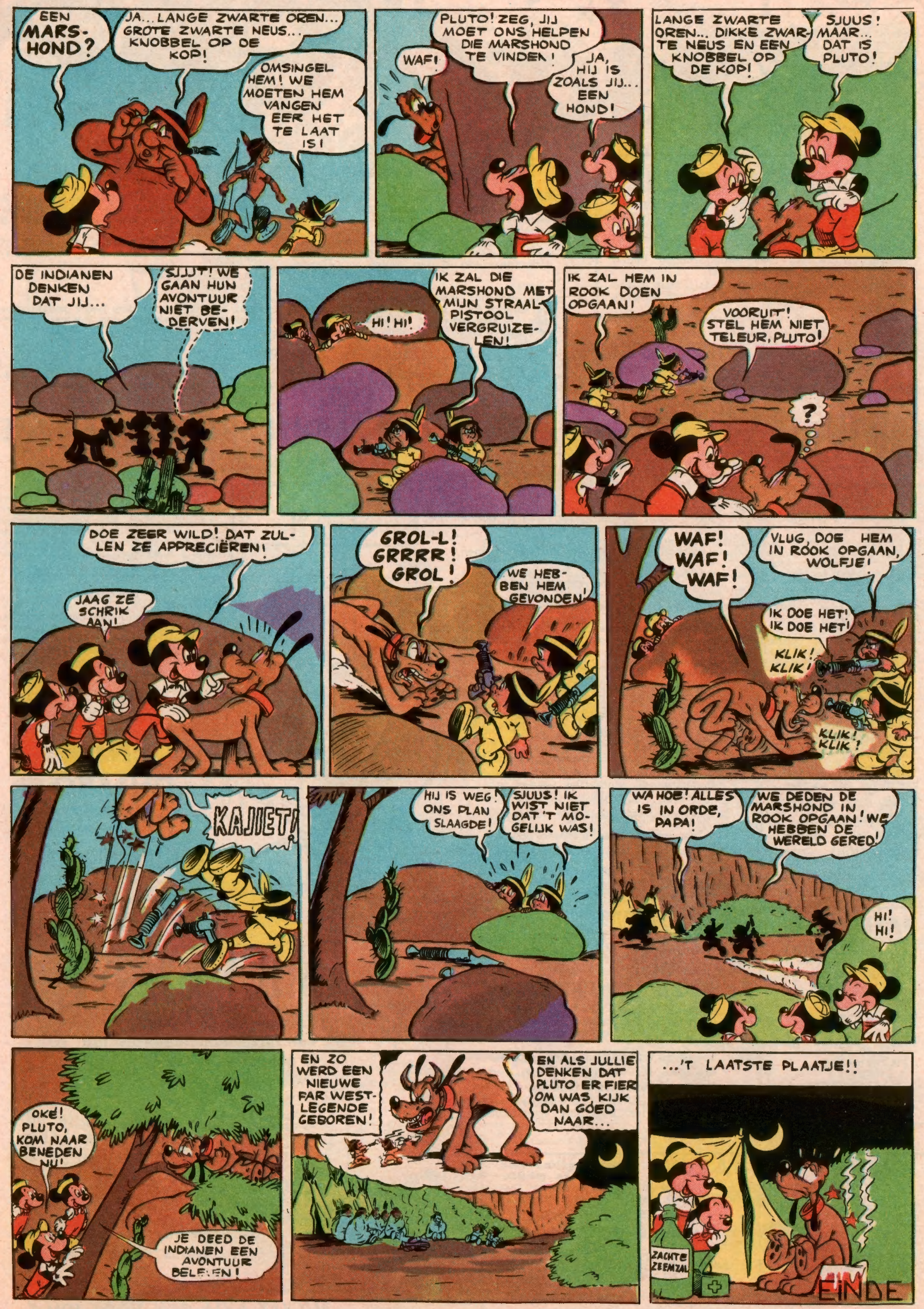
EEN MARS-HOND?
JA... LANGE ZWARTE OREN... GROTE ZWARTE NEUS... KNOBBEL OP DE KOP!
OMSINGEL HEM! WE MOETEN HEM VANGEN EER HET TE LAAT IS!
WAF!
PLUTO! ZEG, JIJ MOET ONS HELPEN DIE MARSHOND TE VINDEN!
JA, HIJ IS ZOALS JIJ... EEN HOND!
LANGE ZWARTE OREN... DIKKE ZWARTE NEUS EN EEN KNOBBEL OP DE KOP!
SJUUS! MAAR... DAT IS PLUTO!
DE INDIANEN DENKEN DAT JIJ...
SJJJT! WE GAAN HUN AVONTUUR NIET BEDERVEN!
HI! HI!
IK ZAL DIE MARSHOND MET MIJN STRAALPISTOOL VERGRUIZELEN!
IK ZAL HEM IN ROOK DOEN OPGAAN!
VOORUIT! STEL HEM NIET TELEUR, PLUTO!
?
DOE ZEER WILD! DAT ZULLEN ZE APPRECIËREN!
JAAG ZE SCHRIK AAN!
GROL-L! GRRRR! GROL!
WE HEBBEN HEM GEVONDEN!
WAF! WAF! WAF!
VLUG, DOE HEM IN ROOK OPGAAN, WOLFJE!
IK DOE HET! IK DOE HET!
KLIK! KLIK!
KLIK! KLIK!
KAJIET!
HIJ IS WEG! ONS PLAN SLAAGDE!
SJUUS! IK WIST NIET DAT 'T MOGELIJK WAS!
WAHOE! ALLES IS IN ORDE, PAPA!
WE DEDEN DE MARSHOND IN ROOK OPGAAN! WE HEBBEN DE WERELD GERED!
HI! HI!
OKÉ! PLUTO, KOM NAAR BENEDEN NU!
JE DEED DE INDIANEN EEN AVONTUUR BELEVEN!
EN ZO WERD EEN NIEUWE FAR WEST-LEGENDE GEBOREN!
EN ALS JULLIE DENKEN DAT PLUTO ER FIER OM WAS, KIJK DAN GOED NAAR...
...'T LAATSTE PLAATJE!!
ZACHTE ZEEMZALF
EINDE

VIGNETTEN SPAREN

Er zijn nog enkele leden van de Club, die hun steekkaart met inlichtingen niet hebben teruggezonden. Elk nieuwingeschreven lid ontvangt een lidmaatschapskaart met detacheerbaar plakluik en een te retourneren kaart. Wie deze inlichtingskaart nog niet teruggezonden heeft, moet het zo gauw mogelijk doen.

Op pagina 20 verschijnt vandaag het vijfde vignet, dat in het vijfde vakje van het plakluik dient geplakt.

Een vol plakluik (26 vignetten) geeft recht op een kunstgravure naar een toneel uit een Walt Disney-film. Om het jaar worden diploma's uitgereikt : 1) SCHILDKNAAP; 2) RIDDER; 3) COMMANDEUR.

Dit zijn stekelige vragen voor wijsneuzen

1. Een ezel staat aan de voet van een eikeboom. Plots duikt er een hommelbij op en prikt de ezel ergens in de buurt van zijn staart. Ook ezels zijn gevoelig voor zulke strelingen, beginnen te balken en zetten het op een lopen. Kunt u zeggen van welke voet die geprikte, ongelukkige ezel vertrekt ?
2. Buggenhout is een gemeente waar veel papeters wonen. Tussen haakjes, de helper van Nand de Zetter is een Buggenhoutenaar. En een Buggenhoutenaar zal een vreemdeling altijd de vraag in rijm stellen :

   Pap ijskoud, drie dagen oud,
   Hoe heten ze die te Buggenhout ?

   Wie weet het antwoord op deze listige vraag ? (Goed nadenken !)
3. De familie Berg heeft een bepaald aantal kinderen. Elk der gebroeders heeft zoveel broeders als zussen, maar elk der gezusters heeft tweemaal meer broers dan zusters. Hoeveel gebroeders en hoeveel gezusters zijn er nu eigenlijk in de familie Berg ?

ANTWOORDEN

1. De ezel vertrekt van de voet van de eikeboom, he ! - 2. Die Buggenhoutse ijskoude pap heten ze boven het vuur (heten = warmen). - 3. Als je juist geteld hebt : 4 gebroeders en 3 gezusters.

MOPJES

De onderwijzeres tracht de meisjes ervan te overtuigen dat de mannen van het sterke geslacht zijn. Ze maakte de opmerking : « God schiep toch eerst de man ».

— Jamaar, juffrouw, weerlegde Marietje die niet op haar tong gevallen is, dat bewijst nog niets. Als wij b.v. een opstel maken, maken wij toch ook eerst een kladwerk ! **(De Pillecijn Fr., Antwerpen)**

* * *

Op de hoek van de straat staat een kleine jongen, die wegens te veel gerij, maar niet aan de overkant geraakt. Jantje staat daarbij te sakkeren en allerlei verwensingen te uiten.

De pastoor, die toevallig voorbijkomt, hoort dit gegrom :

— Maar, Jantje, als je zo staat te vloeken zult ge niet in de hemel komen, hoor !

— Maar, Mijnheer Pastoor, ik moet niet in de hemel, maar bij de beenhouwer zijn ! **(De Vos Christiane, Hoboken)**

* * *

Een leerling moet straf schrijven. 's Anderendaags geeft hij ze aan de onderwijzer.

— Wat ! Ik heb je gezegd, dat je dat franse tema twaalf maal moest uitschrijven omdat je zo slecht bent in het Frans, en nu zie ik dat je het in plaats van twaalf maal maar acht maal hebt gedaan. Wat is de reden ?

— Ik ben ook zo slecht in het rekenen, meester ! **(Strubbe José, Gent)**

EEN LUCIFERPROBLEEMPJE

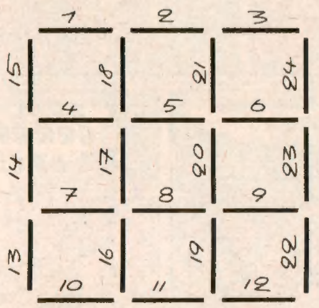

OPGAVE

Dit is een bordje van 24 lucifers, genummerd van 1 tot 24, die 9 vierkanten vormen. Wie kan nu door het wegnemen van 8 lucifers een figuur van 2 vierkanten laten liggen ? Dus : 8 lucifers weg en 2 vierkanten over.

OPLOSSING

Neem de lucifers 4, 5, 6, 9, 16, 17, 18 en 19 weg en de zaak komt voor elkaar. Je hebt dan het grote vierkant en het kleinere vierkant op de twee zijden van het grote.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : Gustaaf De Strooper (Antwerpen) en Josephine Struyf (Boom).

1. Hoe maakt men iets van iets ?
2. Welk schip komt nooit op 't water ?
3. Wat deed Keizer Karel voor hij stierf ?

ANTWOORDEN

1. Door de letter N weg te nemen.
2. Het schip van de kerk. - 3. Leven.

PRETTIG NAAMFEEST

8-11 : H. GODEFRIDUS
9-11 : H. THEODORUS
10-11 : H. JUSTUS
11-11 : H. MARTINUS
12-11 : H. RENATUS
13-11 : H. STANISLAS
14-11 : H. ALBERIK

ONZE BOUWDOZEN

Liefhebbers van de Schaalmodelbouw kunnen onze bouwdozen bestellen door storting van het bedrag op onze postrekening 7539.34.

Bouwdoos WIZARD-vliegtuig : 30 fr.
Bouwdoos JEEP-vliegtuig : 35 fr.
Bouwdoos FLEDGLING-vliegtuig : 50 fr.

Drie leuke toestellen. De Fledgling heeft een rubbermotor. Echt iets voor beginners !

VLIEGENDE DUMBO ZEGT :

Als de modelluchtvaart je lokt, word dan spoedig lid van onze vliegclub

MICKEY-AVIA

Lidmaatschap van onze modelbouwersclub is geheel KOSTELOOS !

•

Vraag vandaag nog je lidmaatschapskaart aan ! Over een paar dagen heb je ze dan over de post !

•

Bij aanvraag naam en juiste adres opgeven !

MICKEY-AVIA OOK VOOR JOU !

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever :
Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

Postcheck : Nr 7539.34
ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

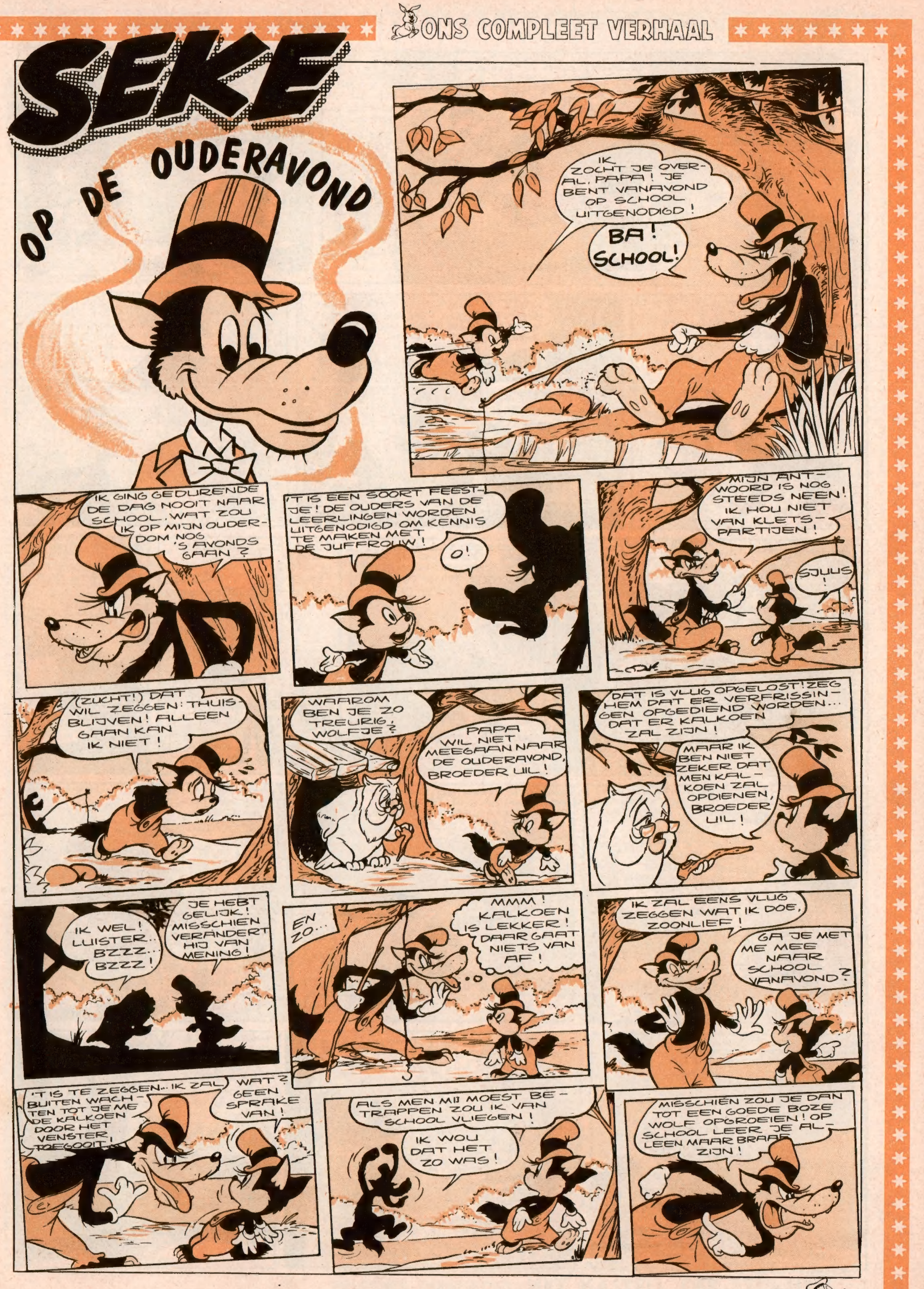

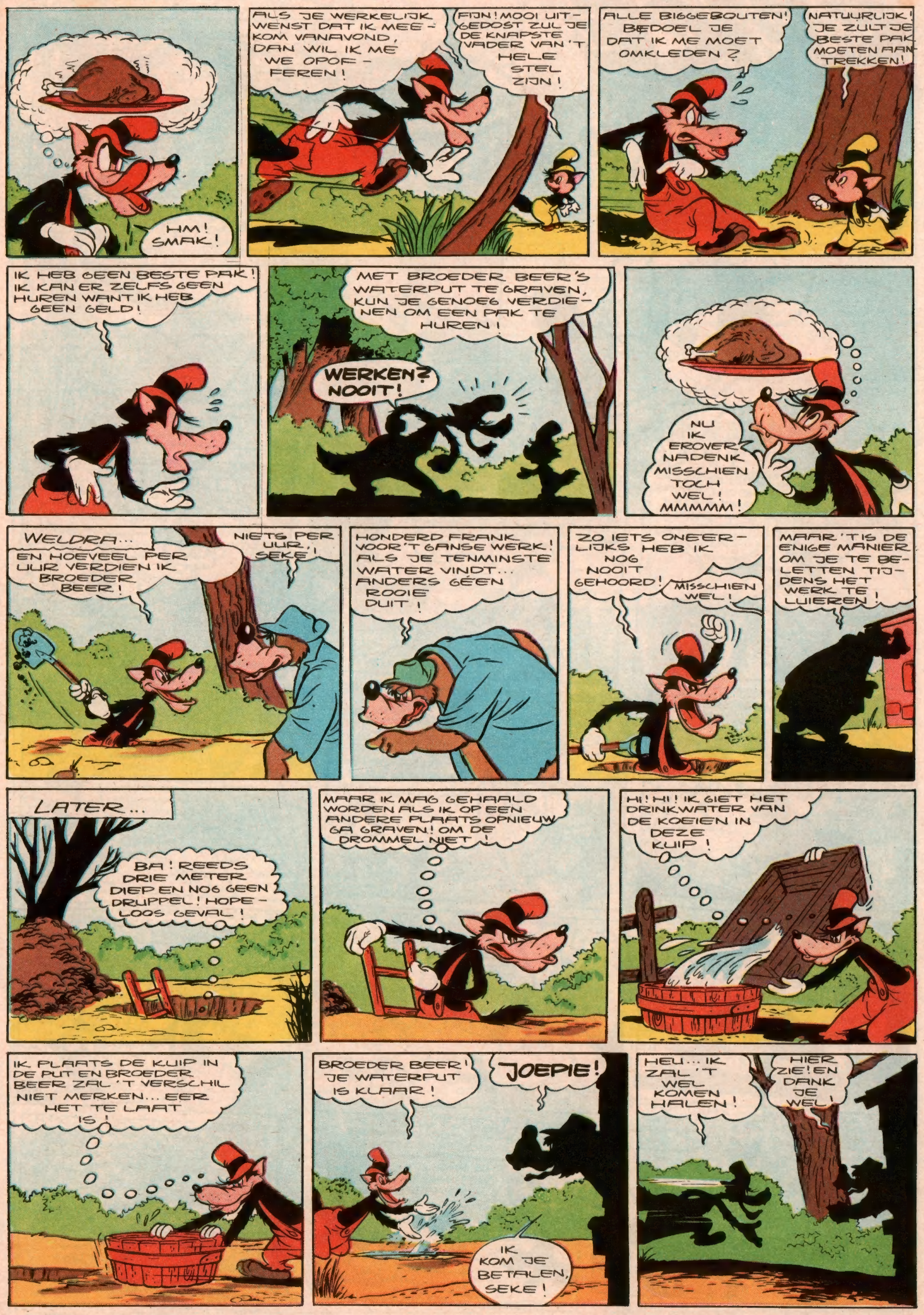

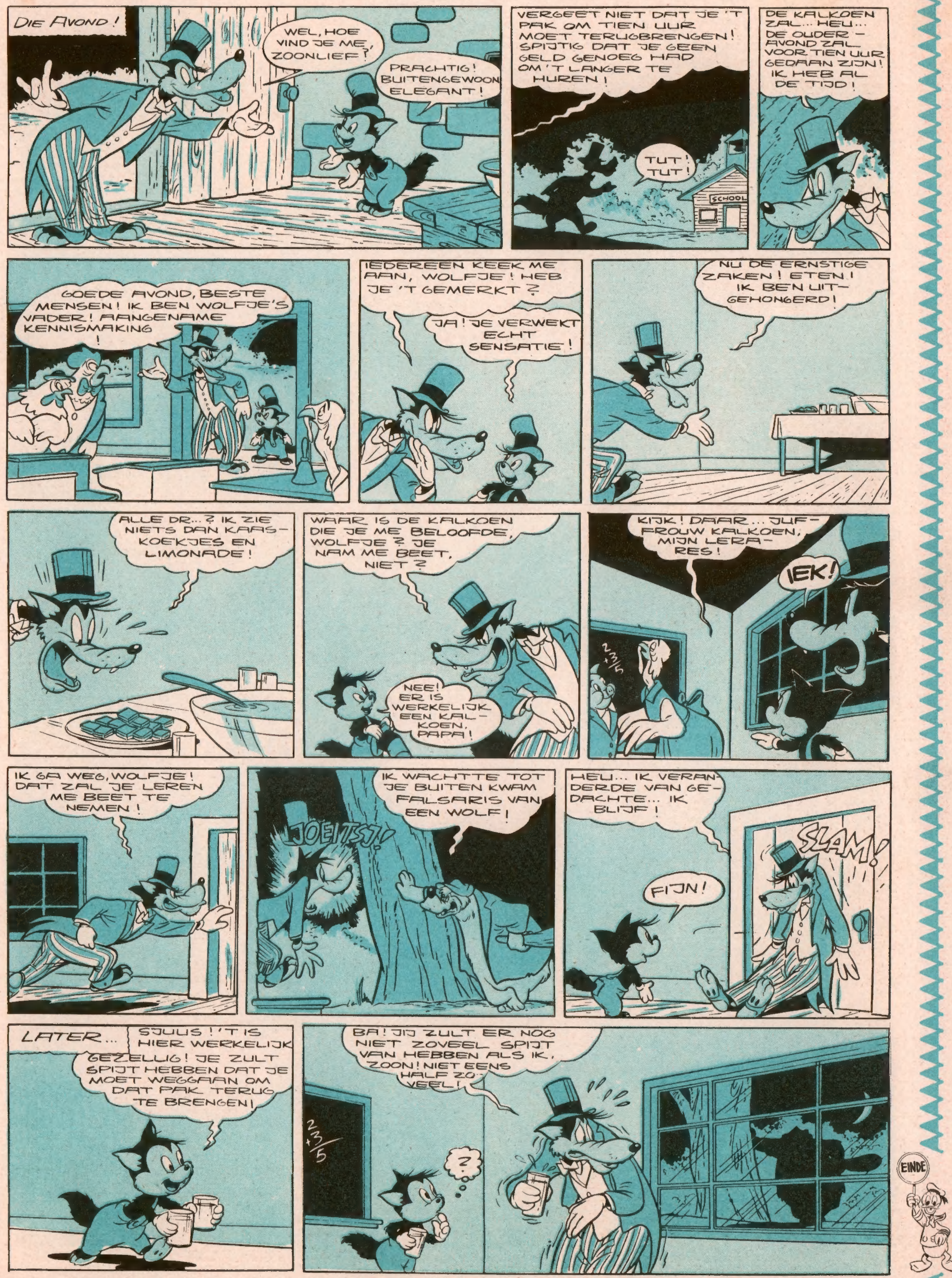

VOLGENDE DONDERDAG : **HET KASTEEL DER STORMEN**

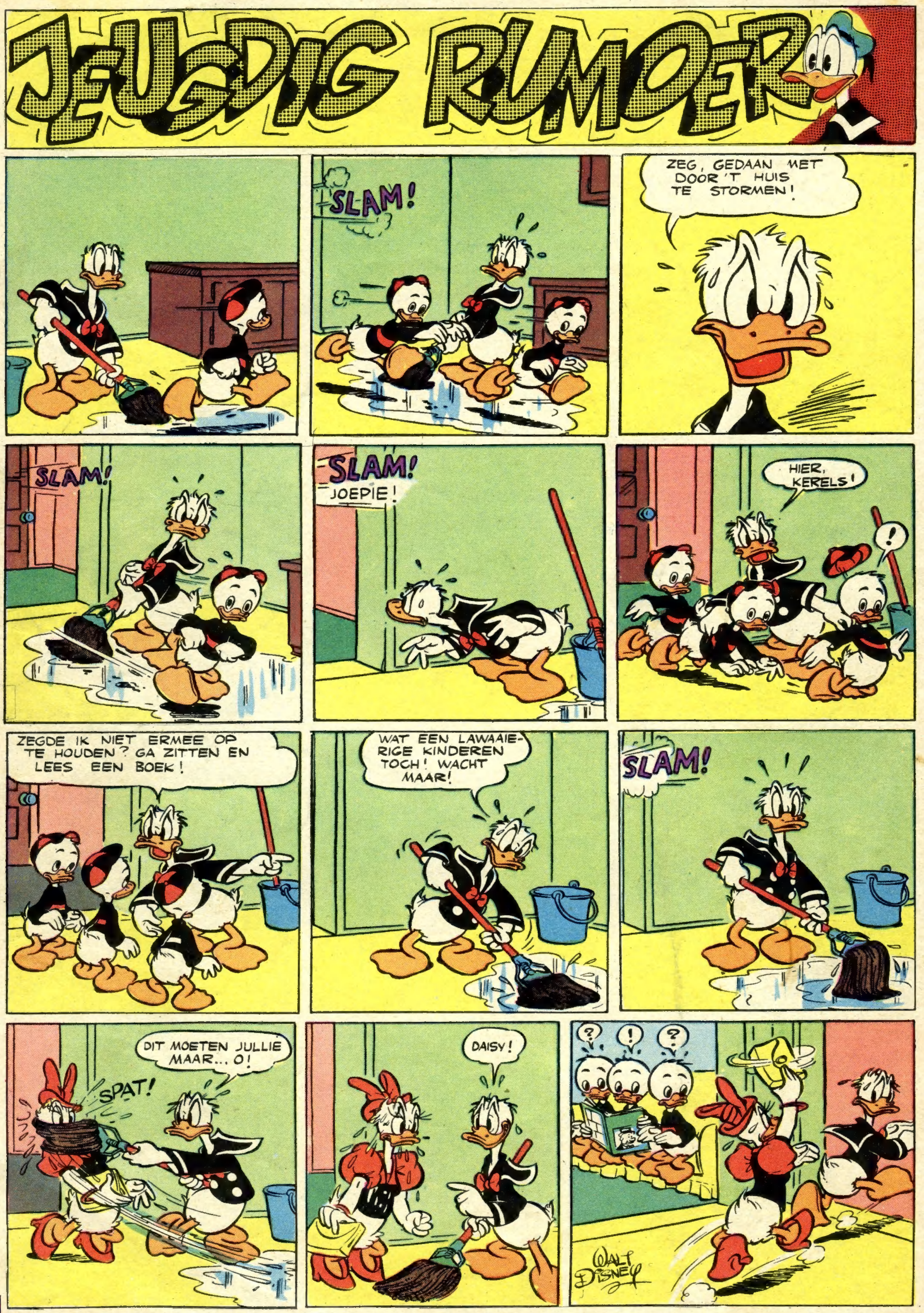

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.